

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ד"ר הוגו (צבי) להרס ז"ל

בן לינה ויוסף

נולד בגרמניה

בתאריך כ"ז בסיון תרס"ד, 10/6/1904

התגורר בירושלים

שרת בהגנה

נרצח בידי מרצחים ערבים

בתאריך ט"ו בטבת תש"ח, 28/12/1947

נקבר בהר הזיתים

בן 43 בנפלו

קורות חיים

בן לינה ויוסף, נולד ביום כ"ז בסיוון תרס"ד (10.6.1904) בברלין, בירת גרמניה. היה חבר תנועת הנוער הציוני "בלאו-וייס" ("תכלת-לבן") בגרמניה ומדריך קבוצתו. הוגו למד רפואה בברלין ובפרייבורג ובתקופת לימודיו השתייך לאגודת סטודנטים בגרמניה. לאחר שסיים בהצלחה את לימודיו עבד כרופא בעיר המבורג. בשנת 1933 עלה לארץ והשתקע בצפת, שם הצטרף ל"הגנה". בשנות מאורעות-הדמים תרצ"ו-תרצ"ט היה פעיל מאוד בה. במשך הזמן עבר לשירות הרפואי של ממשלת המנדט ונתמנה רופא בנמל תל-אביב מיד אחרי שנבנה; אחר-כך עבד בבתי-החולים הממשלתיים ביפו ובירושלים. בשנת 1945 נתמנה מנהל בית-החולים הממשלתי בבית-צפאפה שבירושלים. ד"ר להרס אהב את מקצוע הרפואה וטיפל בחוליו במסירות, בערבים כביהודים.

עם פרוץ מלחמת-העצמאות לאחר החלטת עצרת האו"ם ב-29.11.1947 על החלוקה, נהג לפי צו ה"הגנה" ונשאר בתפקידו בבית-החולים הממשלתי בבית-צפאפה, מוקף כולו ערבים. ביום ט"ו בטבת תש"ח (28.12.1947) נהרג בידי מרצחים ערביים לעיני עוזריו בבית-החולים. הובא לקבורה על הר-הזיתים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שמו נחקק באנדרטה שהוקמה בבית העלמין הצבאי בהר-הרצל לזכר
חללי הרובע היהודי ולזכר לוחמים שנפלו במערכה על ירושלים והובאו
לקבורה בהר-הזיתים.

אתמול חלה הפסקה בפעולות הכ

5 ערבים נהרגו בהתקפת לח"י על בית מוכתר ליפתא. — צעיר יהודי רוממה בזמן התקפת לח"י נהרג בחילופי היריות. — רופא נרצח ב

מלבד יריות צלפים בודדים בגזרת בתיים והתקוה באיזור תל-אביב, חלה אתמול הפסקה בפעולות הכנופיות הערביות המאורגנות, שגילו פעילות כה רבה בסוף השבוע. אמנם אירע גם נסיון התקפה ברחוב בארנט בגבול יפו, ששם סיכלו המגינים נסיון של ערבים להתפרץ לאיזור היהודי, אולם בערים וכן בדרכים שרר שקט יחסי, שיש לזקוף אותו לזכות עמדת מגיני השיירות ומהלומות פלוגות ההגנה על מרכזי הכנופיות וכן, כנראה, לריכוז כוחות מחדש הדרוש למת-קיפים הערבים.

התקפת אנשי לח"י בליפתא ורוממה

התקפה של אנשי לח"י בוצעה אתמול בצהריים בירושלים ב-2 נקודות באיזור רוממה—ליפתא. קבוצה אחת של מתקיפים הטילה רימוני יד אל קפה ערבי בככר רוממה וכמה ערבים נפצעו קשה. קבוצה אחרת, שחפשה אחרי בנו של מוכתר ליפתא העוזר לכנופיות, פתחה באש בבית המוכתר ו-5 ערבים נהרגו במקום ואחרים נפצעו. בתוצאת לוויתון חילופי היריות בין הצעירים היהודים וערבים וכן יריות שוטרים — נורה ונהרג צעיר יהודי, שעבר במקרה במקום. בכביש שבין ליפתא ורוממה נזרעו מוקשים, כנראה במטרה לעכב מכוניות משטרה וצבא בזמן ההתקפה.

נהרגו עוד 3 יהודים בהתנקשויות בודדות

בירושלים נהרגה אשה ביריות צלף ערבי בעיר העתיקה וכן נדקר למות צעיר יהודי בקרבת שער שכם. סמוך לירושלים — בכפר הערבי בית-צפפה בוצע רצח של רופא יהודי, העובד בבית-החולים הממלכתי שלתי למחלות מדבקות בכפר.

החיים בחיפה הזורים למסלולם

בחיפה נמשך מאז יום ו' לפנות ערב השקט היחסי ונפסקו יריות הצלפים הערבים וכן נמסר כי בקרב הערבים מתגברת הדעה שיש להפסיק את ההתקפות על היהודים לטובת הערבים עצמם.

גם התנועה בדרכים כסדרה

בדרכים נמשכה התנועה כסדרה ולא נמסר על פגיעות בשיירה לירושלים ואף לא בכבישים אחרים בארץ. מהגנב לא הגיעו כל ידיעות על מקרים איזה שהם.

קרבות אתמול

דוד נוימברק, בן 26, נהרג ביריות בככר רוממה בירושלים בשעות הצהריים.
מושה נוימן, בן 25, מרחוב הירשע בירושלים, נרצח בדקירות סמוך לשער שכם, כשהלך ברגל להשתתף בהלווית האנס בייט.
מרון מאיר, בת 27, אם לששה ילדים, נהרגה ביריות צלף ערבי אתמול אחרי הצהריים, כשתלחה כבסים על גג ביתה בעיר העתיקה בירושלים.
ד"ר הוגו לארס, בן 42, נרצח ביריות ערבים בבית החולים למחלות מדבקות בבית צפפה, סמוך לירושלים.
דב זינגר, בן 24, מת מפצעיו אור ליום א', לאחר שנדקר בשבת בשכונת קאטמון בירושלים.
אריה וודלבו, בן 19 וחצי, מפתח תקוה, שנעלם בשבת לפני ה' התקפה על כפריעבץ בשרון, נרצח וגווייתו נמסרה אתמול על ידי ה' ערבים.

נרצח רופא

רופא יהודי, ששימש מנהל בית החולים הממשלתי למחלות מידבקות בבית-צפפה על יד ירושלים, נרצח אתמול לפני-הצהריים בתוך שטח בית-החולים על ידי 3 ערבים.

הרופא, הד"ר הוגו לארס, בן 42, מת רחוב אברבנאל, נהג לנסוע לבית-החולים באמבולאנס של בית החולים הממשלתי. אתמול הגיע לבית-החולים וביקר את ה' הולים בלווית ד"ר עסי (ערבי) ואחות ערביה. כצאת הרופאים עם האחות מאחת ה' מחלקות ובדרכם למחלקה אחרת, הופיעו בתוך בית-החולים 3 ערבים מזוינים באקדחים אחד שאל "מיהו היהודי ביניכם?". האחות והרופא הערביים התרחקו לשני הצדדים וה' פתחו באש ונהרגו ביריות

המחיר

המחיר 22 מא"י / שנה ל' / תל"א י"ב ים א' כ"ב טבת תש"ח

VOL. XXX / 8616 / JANUARY 4, 1948

23 מתים הובאו לקבורה בירושלים

לאחר שבוע שלא נקברו מתים בירושלים — התקיימה הלילה של 23 מתים ביום ששי בשעה מוקדמת בבוקר. בשעה 6 בבוקר יצאה ההלויה מבית החולים „ביקור חולים“ הגוויות הועמסו על שלש מכוניות־משא. בהלויה היו רק אנשי החברה קדישא ומר ב. גוימארק — אביו של הצעיר שנרצח ברוממה — שלמד רות המקרה שאירע לו כשהלך להר הזיתים בפעם הראשונה ונפגע מכדור — עמד על דעתו ודרש להשתתף בהלויות בנו. מכונית אחת של המקשר העבירה את אנשי החברה קדישא למקום. בהיות המלווים בשטח בית־הקברות שמי עו לריות בסביבה. הרב הראשי הרצוג התקשר מיד עם המשטרה אולם כאן הודיעו לו, שהריות הן על שיירת המכוניות מים המלח. רק כשנסתיימה הקבורה של כל הגוויות. וכששיירת המלווים חזרה העירה הותקפה בכמה יריות. הצבא שמר בשדות שמסביב לבית־הקברות ושם גם מארבים למקרה של התקפה ערבית על המלווים.

הבוקר

1947

"HABOKER" DAILY NEWSPAPER TEL-AVIV

תל-אביב

י"תון יומי

רופא יהודי נרצח בב"ח ממשלתי בבית צפפה לעיני עוזרו הערבי

— מאת סופר "הבוקר" בירושלים —

המרצחים הערבים ביצעו מעשה זועה חדש בירושלים. במעמד רופא ערבי ואחות ערביה רצחו ביריות רופא יהודי, את הד"ר הוגו להרס, ששירת במסירות רבה את החולים הערבים בבית-החולים הממשלתי למחלות מדבקות בבית-צפפה. הרצח, שבוצע בתוך שטח בית-החולים, כאשר הד"ר להרס המנחם עבר על משר מרתו מבנין אחד לשני בשעות הבוקר. אותה שעה היו בבית-החולים שמונה אחיות יהודיות שהוצאו מהמקום רק לאחר שהרופא נרצח. ד"ר להרס נפצע קשה גם במאורעות ב-1936 בבית-שאן, בהיותו אז רופא יהודי יחיד, בדרכו אל אחד מחולים הערבים.

בעוד שהרופא נרצח לעיני חברו, עוזרו הערבי, הד"ר אסי, הרי משטרת ארץ-ישראל ולשכת המודיעין הוציאו ניסוח מיוחד משל עצמם.

לפי ההודעה הרשמית נורה ונהרג הרופא כמאה יארדים מבית החולים במכונית של רופא ערבי.

ניסוח זה עולה אפילו על הניסוחים המחר-שבים של שירות רכבות בארץ. משום מה לא רצו השלטונות להודות, כי הרופא נרצח צדו בתוך בית החולים שנשמר על ידי נוטרים ערבים ומספר שוטרים בריטיים.

לפי עדי ראיה יצא הד"ר להרס מבדיקה באחת המחלקות הפנימיות. בהיותו מומחה למחלות פנימיות וטרופיות היו לו מספר עוזרים והד"ר אסי, הערבי, היה אחד מהם. בדרך מחלקה למחלקה

בשעה עשר ורבע כאשר סיים את הביקור באחת המחלקות יצא יחד עם עוזרו ואחות ערבית, בחצי הדרך מבנין אחד לשני — בית חולים זה בנוי על שטח המשתרע על 200 דונם ויש גם שטח נטוע בתוכו — בלכ"ם תם בשביל קפצו שלשה ערבים מזוינים שקראו, "מיתו היהודי שבניכסנו" האחות והרופא הערבי קפצו לצדדים והשלשה ירו בקרבנם תשעה כדורים ממרחק של מטר וחצי והד"ר להרס נרצח במקום.

היריות שנשמעו בכל שטח בית החולים עוררו בהלה, אולם הרופאים נעלמו, למרות שלפני השער הראשי היה משמר בריטי. המנוח היה מראשוני הרופאים שעלו מגר-מניה לפני כחמש עשרה שנה. הוא התישב בירושלים והתקבל לפני 12 שנה כרופא ממשלתי. במשך כל שנות עבודתו היה מכובד ואהוב על החולים. מאות ערבים שהיו חולי יכרים את שמו ורבים הפכו לידידי. בקרב ערבים היה גודע במסירותו אל החולים. מכתבי איום שקדמו הרצח

יצוין כי שעה לאחר הרצח החליטו שלי-אנות מחלקת הבריאות הממשלתית להוציא את האחיות היהודיות מהמקום. האחיות ציינו, כי בדרך נס לא התנקשו גם בהן. לפני כמה שבועות מסרו לאחות האנגלית הראשית מכר-תב בערבית, כי עליה להרחיק את האחיות היהודיות — אחרת תרצחנה.

הדבר נמסר למרכז מחלקת הבריאות, אולם זו דחתה את בקשת האחיות להעבירן מבית חולים זה. גם הרופאים היהודים קבלו אזהרה לבל יבואו לבית החולים. הד"ר להרס דחה את האזהרה מצדו כי לא יתכן שיגעו ברופא המטפל בחולים ערבים.

רצח רופאים א"ו לרצון היעד הערבי

הועד הערבי העליון גינה, לדברי מקור ערבי, בהריפות את מעשי ההתקפות הערביות על רופאים יהודים, אחיות יהודיות ואמבולנס של מגן דוד אדום ופנה בכרוז לערבים לא לפגוע באנשי-רפואה, שהם ממלי-אים הובה אנושית כלפי חולים מכל הגזעים. בהודעת הועד הערבי העליון צוין במיוחד ענין רצח הד"ר להרס, בבית החולים בבית צפפה והר-כנופיות נתבעו להפסיק התקפות מעין אלה.

חללינו:
אריה וודוויז
 בכפר
ד"ר הוגו להרס
 בבית
מרים יאיר
אברהם זינגר
משה גוימן
דוד טימרק
 ביר

WE CALLING HABASSAN... DON'T LET US DOWN!

ISH DOCTOR

...shot in the back!

ISH NURSE

...killed on duty!

הבוקר

יום א'
כ"א טבת
חש"ח
4
ינואר
January
1948

"HABOKER" DAILY NEWSPAPER TEL-AVIV

עיתון יומי תל-אביב

במשמר חזק מביאה ירושלים חלליה ומתיה לקבר ישראל

שתי מכוניות משוריינות של המשטרה מצוידות בנשק כבד ובתחמושת מספיקה להתקפה של כמה שעות. בצדו הדרכים, עד להר הזיתים, נראו משמרות של צבא שתפשו עמדות בעבור ההלויה בכפר הערבי איטור, המקום המיועד לפורעניות, לא נראה אף ערבי אחד. במהירות רבה עסקו אנשי חברה קדישא בקבורת המתים.

בעת הקבורה נשמעו כמה יריות מן העבר השני של ההר, מכוחן הכפר הערבי עזריה. עד מהרה נמסרה הודעה באלחוט למשטרה על אפשרות של התקפה. הדבר נודע למוסדות והרב הרצוג התקשר עם שלטונות הבטחון ונודע, כי ההתקפה היתה על שירת האשגל.

המלויים סיימו את הקבורה וחזרו בשלום לעיר. שלוש גופות, שחיס של ילדים ואחת של אישה, אשר נעזבו בפעם הראשונה ע"י המלויים שהתקפו והוכרחו לשוב העירה, נקברו ע"י ערבי, שומר בית הקברות. קבורתם נערכה לפי הוראות החברה קדישא.

קבורת חללי ירושלים ומתיה עשרים ושש גוויות — נערכה בהר הזיתים. ביום הששי תחת משמר כבד של צבא ומשטרה. ההלויה יצאה מ"ביקור חולים" ברגל עד הגיעה לתחנת המשטרה במאה שערים. מחנות מוצנעים נראו בהצר בית החולים, כאשר קרובים ובני משפחות המתים רצו ללוות את מתיהם להר הזיתים ולא ניתן להם. הגויות הועלו על גבי שלש מכר גיות משא. בשני אוטובוסים משוריינים נסעו אנשי חברה קדישא וכמה צעירים שהלכו לעזרתם בקבורה. אביו של הצעיר דוד נוימרק, גלוה אל המלויים, בכדי לקבור את בנו, למרות פצעי הקשה, הוא נפצע לפני שבוע כאשר הלך ללוות את בנו שנהרג ברוממה, על הר הזיתים. כדור פגע בעינו ונפצע. הפצרות האנושים, שלא יצטרף להלויה לא הועילו — הוא הלך ללוות את בנו. בכיות ואנחות נשמעו בהצר בית החולים כבר משעה חמש בבוקר, שעה לפני צאת שירת המתים לקבורה. מתנת המשטרה נצטרפו אל המלויים

פעולות עונשין בקטמו בית צפפה ושייך ג

נהרס בית ג, בשכונת שייך המושלמים, הבנו לשכונה, צעירים י חפוי של אש והכנו פוצץ חמר הנפץ בנין זה הותקפו הנוסעים ל"הדסה" ערבי אחד באפן אבידות הערבי, בודאי גדולות יוח שהערבים מעלימים גם בתי החולים, ה בתי חולים לפצועי על השתלקה ואינו בנות המובאים אל נודע, כי שלש שייכים לגורג' טבי ערבי כבן 15. בבנין אף הוא כליל, הוטס מההתפוצצות נפצע תו וכן חמשה בבית השלישי בש נמסר, כי בהתפוצץ עוף אחד לגובה הבנין. כנראה שנו שכן אש עלתה ב הרהיטים שהיו בו לירות.

בפעולות העונשין שבוצעו בליל-הששי ע"י יחידות של "לוחמי חרות ישראל" וה"הגנה" בקטמון, בבית צפפה, במלחה ובשייך ג' ראח בירושלים נהרסו ביחד שמונה בתים, ונהרגו אחד-עשר ערבים ונפצעו רבים. ממקור ערבי נמסר שההתקפות נערכו בנו אחר זו.

בקטמון חדרו כמה צעירים לאחת העמדות הערביות, סמוך למגורשי המשחקים והרסו שלשה בתים, שמשם מתקיפים צלפים ערבים את אוטובוס מספר שמונה, הנוסע למקור-חיים.

מראה כלאחר הפצצה

נראה שבתים אלה פוגו והם משמשים עמדה נוחה לאנשי הכנופיות. בבתים אלה גרו קדם לכן יהודים ומאו פרוץ המאורעות עברו לגור באזורים יהודיים. מראה המקום דומה כלאחר הפצצה מן האויר. קירות של מים נפלו ותסמו רחובות ראשיים. פועלים ערבים עסקו בפינוי ההריסות. בטווח של מאתיים מטרים מרובעים נתנפצו וזוגיות החלונות ושברי-הזכוכיות נודעו בכל הרחובות. שלשה ערבים פצועים באופן אנוש הועברו לבית החולים הממשלתי ואחד שנפצע קל קיבל עזרה ראשונה בשכונה. ביום השבת נודע כי שלשת הערבים מתו.

בבית צפפה ובמלחה

מבית צפפה ומלחה נודעו הפרטים הבאים: לכפרים נכנסו כמה צעירים שבאו מעבר ההרים. בהגיעם לכפר לא נתקלו בכל התנגדות מצד הערבים. הצעירים טמנו את חמרי-הנפץ בבתים, הפעילו והסתלקו. רג' עים מספר לאחר מכן נשמעו התפוצצויות אדירות. כפי שנמסר נהרגו שם חמשה ערבים ועשרות נפצעו פצועים אנושים. חמשת הגר

לא לצאת מ

מפקדת המשטר השוטרים הערבים שגויסו ע"י העירי ולצאת עש נשקם עוד שלא קבלו פק

THE PALESTINE POST

JERUSALEM
SUNDAY, JANUARY 4, 1948

26 BODIES BURIED

After Jewish funerals had been held up for almost a week, the bodies of 26 persons, most of them victims of the recent disturbances, were buried at the Mt. of Olives Cemetery on Friday morning. On its way back from the cemetery about 9 a.m. the convoy was fired on, but there were no casualties.

Only a small number of mourners were allowed to attend, among them Mr. B. Neumark, who insisted on going to the funeral of his 16-year-old son, although he had been wounded in the attack on the cemetery on Tuesday.

The bodies were placed in three lorries, and the mourners and burial society staffs travelled in armoured buses with a heavy escort of Police armoured cars. The convoy left the Bikur Holim hospital at 6 a.m. and picked up an Army patrol on the road. Troops took up positions in the fields around the cemetery and also manned defence points on the road.

THE PALESTINE POST

JERUSALEM

FRIDAY, JANUARY 2, 1948

FOR three days the Jewish Quarter of the Old City of Jerusalem has been cut off from the outside.

For three days it has had no bread. Arab guards at the road

blocks ask British police and British soldiers for their identity cards, and these members of His Britannic Majesty's Forces permit themselves to be screened or else turn back.

For five days the Jewish dead in Jerusalem have lain unburied.

For five days their numbers have been mounting.

Two days ago the Public Information Officer said that the Government security forces were "determined to fight this matter out without fear or favour."

He said their methods of ensuring security on the roads were not to be judged by the number of patrolling vehicles seen.

He said they wanted co-operation from the community.

He did not say whether the Arab demand to see identity cards and the polite response of the British police constituted cooperation or not.

He did not say whether it was fear or favour which prevented the authorities from opening the roads to the Old City and the Jewish cemetery by, say, the imposition of curfew; the placing of a pair of Bren-carriers, and a show of determination.

He will agree that in Palestine the words "fear" and "favour" seem to have changeable meanings.

For three days the Jews in the Old City had no bread.

For five days the Jewish dead lay unburied.

RECENT PUBLICATIONS

Pharmaceutica

Teva, Ltd., Jerusalem, following the tradition of the great European pharmaceutical industries, have published Hebrew and English editions of Number Four in the series of "Therapeutical Problems of Today," with many scientific contributions and a detailed description of Teva preparations. The booklets are illustrated and, as usual, well produced.

One of the contributions deals with the treatment of tetanus in the Beit Safafa Hospital; it was written by Dr. H. Lehrs, the Jewish Government doctor murdered at the same hospital last Sunday.

THE PALESTINE POST

D IN ATTACK GENERAL PARTY

Et Tur village and from the hills around
n the Mt. of Olives killed a British Police
of the funeral party just as the funeral
s were beginning yesterday afternoon.

two Po-
a squad
ed by a
by wire-
tackers:
ned the
ualties
are one

eman, a
and the
was al-
neral —
d David
l at Ro-
ning —

e Bikur
lies of
recent
Moshe
s, Mrs.
umann,
vraham
ee per-
natural
n arm-
Police
t, the
to the

d been
id had
gate to
first
burial
burial
itches
y wall.
diately
d call-
when
r. Me-
had
dan-
nety
s shot
was a

they
out
en he
Unity,
mem-
d Mr.

t di-
from
ead to
heavy
with
revol-
t to
rs.
ed on
ought
Police.
y the
o the
ours.
n the
rew.
d as
-Tur,
ghtly
d on

THE PALESTINE POST

Wednesday, December 31, 1947.
T e v e t , 18, 5708. Safar 18, 1367

LAW AND DISORDER
THE culminating malevolence of the murder of a pious man helping to bury the dead, and the renewed bomb outrages, with their retaliatory savagery that took a

toll of dozens of lives, have stark horror in common. But they differ profoundly in that the repeated assaults at the cemetery are part of the plan of action of those Arab leaders hoping to prevent Partition by disrupting the life of the country, while the reprisal bombs and their indiscriminate slaughter are not part of anyone's political plan, and they serve only the interests of the opponents to the internationally sanctioned solution of the Palestine problem.

The fact remains that the Palestine Government has failed in the responsibilities which it itself assumed. How or, rather, why it has so completely defaulted cannot yet be known, though it might make an instructive investigation to trace how policy laid down at the highest levels has been negated by the people entrusted with its execution. There seems no reason why certain obvious steps to maintain law and order or, at least, to minimize the disorder have not been taken. People cannot even be buried in Jerusalem. Why is not curfew imposed on Et Tur village and its neighbourhood for the necessary period, and a search instituted? Murderous attempts are being made to

MENAHEM HAUSMAN A TRIBUTE

A young man of 26, son of an old Jerusalem family, father of two small children, was murdered yesterday in the execution of his duty with the Holy Brotherhood whose task it is to bury the dead. Pious and unassuming, since his childhood immersed in religious study, he had devoted himself to the sacred work of the "True Charity," as it is called in Jewish tradition from time immemorial.

The General Post Office, the Courts, and other public services in Jerusalem are paralysed or functioning lamely. Why is not the Safety Zone housing some of these Departments including the G.P.O. Headquarters opened to unarmed peaceful citizens? The authorities were quick to carve up the city when Britons were in danger. The Security Zones as they are now constituted do not function, since a Jewish shop was destroyed and Naafi employees were attacked in the heart of one of the existing Jerusalem Zones.

Why are not the country's railway communications protected against robber bands which seem able with impunity to spend hours in unloading the wagons? In the pre-war disturbances, a few hundred Jews employed by the Government successfully kept the railways and the oil pipeline open. In those days the Government found itself able to use the services of the Haganah. Why not now? The answer to this question may lie in the Cabinet's decision not to participate in the enforcement of the United Nations

THE PALESTINE POST

JERUSALEM
DAY, DEC. 30, 1947

DOCTORS' MURDERS DEPLORED

Palestine Post Bureau

The killing of Dr. Hugo Lehrs while on duty at Beit Safafa Government Hospital and of Dr. Malouf in Bethlehem, apparently in retaliation, was deplored by Dr. A. Katznelson, head of the Vaad Leumi's Health Department, at a press conference in Jerusalem yesterday.

Dr. Katznelson revealed that he and the Jewish security authorities had warned Dr. Lehrs a week ago that Arabs were planning attacks on him and on the other Jewish staff at Government hospitals. Dr. Lehrs had replied, however, that as a physician he would not leave his duty, though he was aware of the danger.

In the prevailing circumstances, since all the assurances given by the Government to the Jewish authorities regarding the safety of its Jewish personnel had proved vain, the Vaad Leumi had advised the 26 Jewish nurses at the two Government hospitals in Jerusalem to leave their work unless they were given safe employment elsewhere.

Dr. Katznelson hoped that the Government would assist the Yishuv in taking care of the new widows and orphans, as it had done for those of the 1936 disturbances.

Emergency Plans

The Jewish health services had put into effect its emergency plans for larger hospitalization, the establishment of more first-aid stations, the mobilization of doctors for isolated settlements and the supply of drugs, as well as for a speedy ambulance service, Dr. Katznelson said. The Hadasah Medical Organization in America had responded immediately to the request for drugs and financial help.

He also reported on talks with the Chief Secretary and the Directors of Health, Social Welfare and Education on the handing over of certain services on British evacuation. The Government had expressed its readiness to provide all information regarding the overall structure of these services and also to study the relative memoranda submitted by the joint Jewish Agency-Vaad Leumi committee dealing with these matters.

לא לפגוע במוסדות רפואיים

הודעת הוועד הערבי לציבור הערבי

הוועד הערבי העליון מזכיר לבני הצבור הערבי הנכבד, שאין לפגוע בבתי חולים ובמכוניות לעזרה ראשונה, באחיות ופקידי מחלקת הבריאות ובמרפאות ביש"ר בים" — זהו גוסס ההודעה שפורסמה בעתונים הערבים מיום ב'.

ההודעה מנמקת את איסור הפגיעה מן היום, שמוסדות אלה עוסקים בפעולות רחמים, למען הקלת המכאובים ועזרה לפצועים, ולמען מניעת כניסת מחלות מדבקות לאהרס.

קודם לכן, ביחוד החוליע, ושאר מגפות קשות, ההודעה מסיימת: "משום כך מפ" ציר הוועד העליון מאת הכל שלא לפגוע במוסדות אלו או לירות אליהם ומן החובה לשמור עליהם, משום שאין ממנהגם של הערבים ואצילותם ללכלך את תחיתם הלאומית במעשים כאלה".

מן הראוי לציין, שהוועד העליון לא הביע אף במלה אחת צער על רצח ז'ר לאהרס.

יהודי, בריטי וערבי נו בהתקפת יריות על

קבוצת צעירים מאנשי ד להגיע למקום ופתחה גם מתקיפים הערביים. הקרב וחצי ולבסוף נסוגו יהודי כל החיים נכנסו למכונית "המקשר", הגויות של הני שני אוטובוסים אחרים בחורה.

אתמוז אחרי הצהריים שוב הותקפה הלוחיה על הר הזיתים בירושלים ובתוצאה מחילופי היריות נהרג יהודי אחד, שומר בריטי וערבי מן המתקיפים. נפצעו שני יהודים, שומר בריטי וערבי אחד.

בדרך חזרה שוב הותק ריות. כאן נפצע קל אחד כל המתים הובאו ת-נקברו.

ב'2 אחרי הצהריים יצאה לוחיה מירושלים עם עשר גויות מתים והרוגים. בלוחיה הש"תתפו רק אנשי ה"חברא קדישא" ומר ברוך גוימארק (אביו של הצעיר גוימארק שנרצח ברוממה).

ממקורות ערביים בקרב נהרג יעוב כי נפצע קשה מחמד מחברון.

הלוחיה הגיעה בשלום עד שער בית הקברות. ליד השער החלו מורידים את הגויות, אולם לפתע פתחו על פל הנמצאים במקום באש חזקה.

אנשי חיל-הג' בדרך חזרה הותקפו שליוו את השירה וכן ממחנה חיל-הספר העברי בית-החולים הצבאי 16. השוטרים ואנשי המגן לשער כי נפגעו מתקיפי:

שתי מכוניות משורינות עם שוטרים בריטיים השיבו אש. משמר הנוטרים היהודים, שליווה את השיירות, השיב גם הוא באש. כל חברי ה"חברא קדישא" הסתתרו מאחורי המכוניות. גויות המתים הושארו ליד השער. בשעה שחילופי היריות נמשכו וכו' לם היו צמודים לקרקע, נשמעו צעקות כאב וקריאות "שמע ישראל" מפיו של מנחם הויזמן, מאנשי "חברא קדישא". לאחר כמה רגעים נשתתקו הצעקות והוברר כי האיש מת מכדורים שפגעו בו.

נהרג בריטי ו שני סרג'נטים ב אתמוז ב'30 אחד ירושלים השניים הלכו כרחוב אג'ר הכפר אליאנס. ר עליהם ושניהם נפ' בהודעה של לש בשעת מאוחרת נ: הסרג'נטים עודנו 2 יהודים

מר גוימארק נפצע קל מן היריות. שומר בריטי אחד נהרג ושני נפצעו.

בינתיים החלו האנשים לחזור והגיעו עד לתעלה ליד קיר בית הקברות. משהגיעו לכאן, החלו יריות חזקות מכיוון שני של הכפר טור.

פעולות עונשין באזור ירושלים

במשך ליל שלשום התקיפו 3 פלוגות עונשין של ה"הגנה" כנופיות ערביות בסביבת ירושלים, כדי למנוע התקפות על השכונות העבריות.

בקרבת אחד בסביבות רוממה הפתיחה פלוגת הגנה כנופיה ערבית שהתכוננה לתקוף את בית הכרם וקרית משה. כמה מאנשי הכנופיה נהרגו. השאר נסוגו.

שתי פלוגות הגנה תקפו כנופיות ערביות בסביבת העיר העתיקה וסביבות בית-צפפה. הדי הקרבות נשמעו בירושלים במשך כל הלילה.

פלוגת הגנה יצאה לפעולה בכפר דיר יאסין. הפלוגה נתקלה ב5 ערבים שפתחו באש על הפלוגה. הצעירים השני-כו אש והרגו ארבעה ופצעו אחד. בית אחד בכפר ליפתא פוצץ.

כפי שנמסר, חזרו כל אנשי ההגנה בשלום לבסיסם.

ב'20 בערב הוטל המקום ושמחה אסולתי, רוסו, בן 24, נפצעו. רוסו פצוע קשה. הצע

צבור הרופאים
מככה את חברו

ד"ר הוגו להרס

שנרצח בדם קר בשעת מילוי תפקידו בבית החולים הממשלתי בבית צאפפה ומביע את תנחומיו למשפחה השכולה.

ההסתדרות הרפואית העבדית בארץ ישראל
הוועד המרכזי

ליהודית ובני משפחתה

אתך אנו באבלך הכבד בהלקח ממך א ב' י' בעת מלוי ת

גדוד ה"ראם" ומדריכו, שבט "מודיעין". ירו

DR. H. LEHRS

Dr. H. Lehrs, who was shot and killed in Jerusalem yesterday, came to Palestine from Berlin in 1933. After studying at the Universities of Berlin, Freiburg and Hamburg, Dr. Lehrs specialized in tropical diseases. He took an active part in Zionist work in Germany.

On arriving in Palestine, he practised in Ramat Gan and then joined the Government Department of Health as a port doctor at Tel Aviv in 1937. After serving at the Government Hospital in Jaffa, he was transferred to Jerusalem. He leaves a wife, three children and his parents.

The funeral will leave from the Bikur Holim Hospital this morning.

1

**THE PALESTINE
POST**

Monday, December 29, 1947.
Tevet, 16, 5708, Safar 16, 1367.

THE killing yesterday of the Jewish doctor of the Government Hospital at Beit Safafa was done in cold blood, in violation of all the concepts of civilization accepted even

DEGRADATION

by warring nations. The murderers made no mistake about his identity. There was no other Jew in that Arab village, and most of his patients were Arabs. The premeditation of the crime is evident from a warning received earlier by the Jewish nurses at the same hospital that they would be attacked.

This was not an isolated instance of the deliberate and unashamed discarding of the rule of immunity for persons engaged in work of mercy by those Arabs who consider themselves at war with the Jews. During the 1936 disturbances two Jewish nurses were shot in the back as they entered the Jaffa Government Hospital where they were employed. The universally accepted immunity of children was disregarded, again deliberately, in Saturday's shooting at the Jewish children's home in Katamon. Firing on ambulances, not to mention desecration of cemeteries, have become almost commonplace as expressions of political feeling by those who have appointed themselves the mentors of the Arab people.

2

There is little purpose in addressing these leaders, for they have plainly adopted models against which the world only recently fought, and mistakenly thought it had been wholly victorious. But others might draw the consequences, as for example, the Archbishop of York, who is so anxious concerning the guardianship of the Holy Places when the Jews obtain their statehood. And the Jews themselves, if they had not learned the lesson hitherto, now assuredly know that their home must be strongly built. The only effect of the sacrilegious and indiscriminate attacks will be to make them the more determined to create their State and meanwhile to meet the onslaught. The Yishuv is mobilized on two fronts—for defence and for construction. Under the attacks which are being launched, the defence will extend itself to the widest essentials of the term, while simultaneously the preparations for the Jewish State will continue both here and abroad.

It is possible that the Arab assault on the Yishuv is directed with an eye to the United Nations. Such calculations err. If the United Nations are impressed at all, it will only be in confirmation of the wisdom of their decision to remove the Jews from the mercies of those avowedly bent on their destruction. There is a moral for Britain, too, in the Arab defiance of the world's decision. But it seems to have been lost somewhere between the Government's reiterated resolves to maintain law and order in Palestine — or at least to protect its servants

THE PALESTINE POST

Shot at Hospital FIVE ARABS JERUSALEM

Post Staff

10 yesterday — five Jews, one of whom was sustained on Saturday, and the first since the beginning of the war. A Jewish Government doctor, 43, was shot and killed at a Government Contagious Disinfectant.

The doctor and an Arab nurse, were taken to another in the hospital. Five Arabs approached. They were shot. The Arab doctor and the other of shots rang out and Dr. Rosenfeld died.

The attacks caused Jewish and Arab shops in the district to close hurriedly.

Stray Bullets

Aharon Gebbels, 31, and Meir Rosenfeld, 27, were wounded when their diamond plant in which they were working at Romema came under fire. The two men were given treatment at the Aged Home, but mines on the road prevented a Red Shield ambulance getting through. The driver wanted to go on, but Police and Haganah men kept him back.

In Haturim Street a stray bullet hit Elimelech Schneiderman, an Electric Corporation clerk, in the leg.

When an Arab fired a shot at Major E. Chaikin, the architect, at the door of his house in the German Colony in Jerusalem on Saturday evening, the Major grappled with his assailant. The Arab fired two more shots, struggled free and ran away.

Major Chaikin was uninjured.

The unidentified man who was found near the veterinary hospital in Jerusalem on Saturday was a Christian, it has been officially announced, and not a Jew, as originally reported.

Abraham Dov Singer, who was stabbed in Katamon on Saturday, died of his injuries yesterday.

Later in the afternoon shots were fired from the vicinity of Deir Yassin at Givat Shaul. Three Arabs were seen using rifles, and Haganah guards engaged the attackers. There were no casualties.

The Mukhtar of Dir Yassin and a number of his villagers came to Givat Shaul afterwards to apologize for the shooting.

(Continued on Page 3)

Romema Attack

The Arab casualties were inflicted when armed Jews attacked a petrol station and a house in the Romema Quarter. Anonymous telephone calls later received by newspaper offices claimed that the attack had been carried out by the Stern Gang. About 11 a.m. two bands of Jewish youths took up position in Romema Square and fired on an Arab petrol station, wounding Miriam Nahmias, 25, who was taken to the Hadassah Hospital.

A party of attackers then went to the house of Mohammed Issa, the Mukhtar of Lifta, who reported that the youths asked where his son was. The men charged him with cooperating with Arab gangs. They then opened fire, killing five men in the house. The Arabs replied, and the attackers withdrew under covering fire.

The dead are Haj. Sadis el Mograbi, 40; Haj. Sadis el Shenak, 42; Bakir Ahmed Bakir, 35; Ahmed Gudi Shenak, 52, and Abed Abdullah Gazor 32.

About the same time, David Neumark, 16, was shot and killed near Romema Square. Witnesses said that he was shot by a British Police Sergeant. The Sergeant was then surrounded by an angry crowd which only dispersed when other Police fired a number of shots in the air.

Saleh Hosman was wounded, and a Red Shield ambulance first-aid party gave him treatment, while shots whistled around them. Hosman was taken to the Shaare Zedek Hospital and then to the Government Hospital.

According to official reports the Romema attack was carried out by Jews who alighted from a No. 1a bus and threw a grenade into the petrol-filling station. The station was set on fire, but only slight damage was caused. The attackers also opened fire with tommy-guns. Officially the casualties were given as five Arabs and one Jew dead and five Arabs injured, four of them seriously. Strong Police patrols were posted in Romema last night.

TEN DEAD IN JERUSALEM

(Continued from Page 1)

הבוקר

יום ד'
י"ח טבת
תש"ח
31
דצמבר
December

1947

"HABOKER" DAILY NEWSPAPER TEL-AVIV

תראכני

עתון יומי

ההסתדרות הרפואית העברית מוחה נגד רצח רופאים

מחאה הריפה על רצח הרופאים בעת מילוי תפקידם כלולה בגילוי דעת שפורסם ע"י ההסתדרות הרפואית העברית בארץ ישראל, בו מציגת ההסתדרות, כי מקובל הדבר שרופא המקדיש את חייו ופעלו לכל סובל ופצוע ללא הבדל דת ולאום אינו משמש מטרה לכי דורי אויב. חוקי מלחמה מיוחדים הגנו על רופאים ואמבולנסים רפואיים לבל יופרעו בעבודתם הקדושה הנעשית בתנאים קשים. ההסתדרות הרפואית בארץ תובעת מהממשלה לדאוג לפרסונל הרפואי אם אין ביכולתה ארצנו להשיג קץ לשפיכת הדמים בארץ. גילוי הדעת מסתיים בקריאה לערבים ולדעת הקהל בעולם, שיעשו כל מה שביכולתם לשים קץ להפרת החוקים הבינלאומיים האלי-מנטאריים ולהבטיח לפרסונל הרפואי את הבר-טון למילוי תפקידיו ההומאניטאריים.

איש חברה קדישא ושוטר בריטי

במקום ותוא גשאר
חלל.

במשך שעה וחצי
קדישא ושמונת הש-
בשטח בית הקברו
בזחלם מאחורי מצו-
המתים אתם נפצעו
פניהם. השוטרים גי-
יאמן. באיוו מדה ו-
חיהם על כבוד מ-
ביקשו עזרה, אבל
הרגישו כפי הנרא
את מצב השוטרים ו-
דה היה לפני יאוש.
גשאר חגורות כדו
העזרה

קרוב לשעה ארב
מכוניות משוריינות
יריות והגיעו למקונו
שהחלו להסוג בהד
שהאש שוחקה כלי
רק ארבע אלונגו
ברות בעוד שהיתר
קדישא החלו להת
היה ברוך גוימרק.
שהלך ללות את בנו
פחה. הוא נפגע בנ
קדישא מצא שלוו
ברגמן, ששערותיו ו-
מצא כדור בשרוולו.
ובבגדיהם מקלעים.

אבידות
אבידות רבות נג
מהם נפצעו באופן
המשמשים מקום מ
גלי בשער שכם ו-
לבני העיריה. הו
אבאגל הובא לבין
נמצאה גזורה של

ירושלים נותקה
קשר טלפוני בין
היהודים עזבו או
למנהל העבודה, כ
עליהם בשעתהעצ
את העבודה. מא
רה טובה. הערבני
בעול ועזבו גם ה
רק לפני הצית
והופקדו טכנאים

ההתקפות על שיירות המתים הגיעו אתמול
לשיא של גיוול ונסתיימו ברצח יהודי מחברה
קדישא, שמסר את נפשו ונפל חלל לחסד של
אמה, ואחר נפל שוטר בריטי שחיה בין מלחי
השיירה.

רק גס מנע מהריגה כללית לרגל איבואה של
עזרה ואולת תחמושת אצל המשטרה.
השיירה של ההלויות יצאה אתמול בשעה
2 אחצה מבית התולים "ביקור חולים". היו בה
שמונה חללי ירושלים ומספר גפטרים. הפעם,
לרגל היות גופת הדייר להרס בלונה, שלחה המש-
טרה שתי מכוניות משוריינות, והשיירה עשתה
את דרכה מהר הצופים דרך כפר-טור לבית הקי-
ברות של הקהלה, ומשם חשבו להתפזר לבתי
הקברות השונים של החללים.

יריות משלושה כיוונים
בניגוד לעבר היתה הדרך עד בית הקברות
שקטה. לא היו מחסומים בדרך, אולם גם ערבי
אחד לא נראה בכפר בעבור השיירה. הדבר עורר
מיד חששות חמורים. מכונית משוריינת התקרבה
לשער העליון של בית העלמין, ואחריה שיירה
בת שני האוטובוסים ומכונית החללים. קרובים,
גשים וילדים לא הורשו להצטרף. היו רק כש-
לושים אנשי חברה קדישא ומספר עוזרים שגויסו
לעזרה למען החשת הקבורה. סמוך לשעה שתיים
וחצי כשהחלו להוריד את החללים נפתח מטר
אש על השיירה משלושה כיוונים. מגגות בתי
כפר השלח. חברי חברה קדישא חיפשו מחסה בין
הקברות כשאלונקות המתים לידם. השוטרים
השיבו באש, שוטר בריטי, שזחל על בטנו מא-
חורי מצבה, גורה ונהרג במקום.

נהרג בשניסה לכפות מת
מנחם היוזמן ככך 30 מאנשי חברה קדישא
נפל כאשר ניסה לכפות מת שתכריכו התפורו
בשעת הבהלה. הוא גורה בידו והספיק לכפות
את המת, אבל שני כדורים אחרים המיתוהו

ציבור הרופאים
מבכה את חברו
ד"ר הוגו להרם
שנרצח בדם קר בשעת מילוי תפקידו בבית החולים הממשלתי בבית צפפה
ומביע את תנחומיו למשפחה השכולה.
ההסתדרות הרפואית העברית בא"י
הועד המרכזי

משמר

עתון יומי

לצינת-לסוציאליזם

יום ב'
29 בדצמבר 1947
מ"ז טבת תשי"ח
MONDAY DECEMBER 29, 1947
שנה ו' ג. 1341 VOL. VI No

כעריכת מ. בנסוב. י. עמית. אל. פרא

ח
דוד נוי
ע"י חיילים ב
ד"ר הרג
נהרג בבית-י
צפפה.
דוב זינג
קר ומת מפ-
משה נוי
בירושלים ב
מרים מא
על גג ביתה

שני יהודים נדקרו למוות ואשה נורתה בירושלים רצח שפל של רופא יהודי

ירושלים, יום א' — אמש הובא לבית"ח "הדסה" דב זינגר, שנפצע פצעי מוות מדקירות סכינים בקטמון. הוא מת הבוקר מפצעיו. קרוב לשעה 1 בצהריים הובא ל"ביקור-חולים" משה נוימן, בן 23, שנהרג בדקירות סכינים בחזהו. על גג ביתה נור-תה היום מרים מאיר, בשעה שתלתה כביסה.

רצח שפל של רופא יהודי

גופת יהודי הרוג הובאה היום לבית"ח הממשלתי. מתברר שההרוג הוא ד"ר הוגו ליהרס, רופא יהודי בבית"ח הממלכתי של בית-צפפה. על נסיבות הרצח השפל הזה גודע, שלבית-החולים הגיעה קבוצת ערבים מזוינים, שנכנסו פנימה ושאלו: "מי מביניכם כאן יהודי". הד"ר ליהרס היה אותה שעה בחצר בית"ח, בלחייט אחות ורופא ערבי, שנשתלקו כשהופיעו הפורעים. ד"ר ליהרס נורה אז ונהרג. לפי ההודעה הרשמית "הרו-פא היה מלווה ע"י רופא ערבי שלא נפגע".

ההרוג שירת בבית-החולים הממשלתי שבבית צפפה כ-4 שנים. היה מומחה למחלות מדבקות ועשה רבות בשטח זה בקרב התושבים הערביים שבסביבה. גופתו הועברה ל"הדסה".

הדעות העיתון

ירושלים, יום ראשון, ט"ו טבת תש"ח 28.12.47

רופא יהודי נרצח בבי"ח ממשל

צפפה. הוא נרצח ביריות בתוך בית החולים בו הצממות.

בשעה 11 הבוקר הובאה לבית החולים הממשלתי בירושלים גופתו של הד"ר לרס, רופא יהודי מעולי גרמניה ששירת את בית החולים למחלות מידבקות בבית

רופא יהודי ששירת בבית החולים ה"ממשלתי למחלות מידבקות בבית צפפה ליד ירושלים נרצח הבוקר ביריות בבית החולים.

התורה

מתוך פרעלי ארץ ישראל

תל-אביב, יום ב', ט"ז סבת תש"ח
29 בדצמבר 1947

מיסדו ועורכו הראשון: ב. כצנלסון

לעז 6827

חללי יום א'

אריה ואדוכוביץ
נהרג בהתקפת יום שבת על כפר יעבץ
ד"ר הוגו לארס
דוד נוימרק
משה ניימן
מרים יאיר
נהרגו בירושלים.
אברהם רב זינגר,
מת מפצעיו בירושלים.
מרדכי פוטרמן — שם התרוג
האלמוני מיפו שזוהה אתמול.

"העם הערבי האציל"

רצח רופא יהודי שעבד בב

לו במקום זה. אך הו
מין, כי הערבים, ש
הרפואית, יפגעו בו.
את חוליו הערבים, א
עשר אחיות יהודי
הוצאו משם מיד וכן
בר לבית החולים, ו
הורגשה מתיחות במי
לרופא יהודי: אם א
הערבי העליון, אהרן
ד"ר לארס הניח
כבן 40, עלה לארץ
של ד"ר לארס נהרג
עזרה לחולים ערביי
עות. תרצ"ורתרצ"ח.

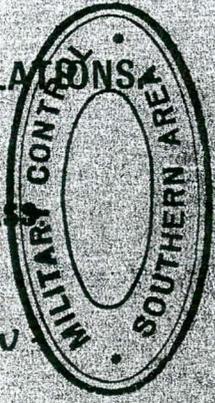
פורעים ערבים רצחו אתמול את ד"ר הוי
גו לארס, רופא לחולייריאות ערבים בבית
החולים הממשלתי בבית-צפאפה. 12 שנה
שירת ד"ר לארס את הערבים ואתמול לפני
הצהריים, כשסייר אצל החולים ועבר בחצר
בית החולים בלויית הרופא הערבי ד"ר אל-
עפי ואחות ערביה, נראתה קבוצה בת 4
ערבים. אחד מהם ניגש אליהם ושאל: "מי
מכם הרופא היהודי?" הרופא והאחות הער-
ביים סרו הצידה ואז פתח המרצח באש
על ד"ר לארס ופצעו קשה. העזרה המהירה,
שהוגשה לו על-ידי הרופא היהודי השני
ד"ר פרבר, לא יכלה להציל אותו והוא
מת כעבור שעה קלה.
לפני ימים אחדים פנו ידידים יהודים אל
ד"ר לארס והסבירו לו את הסכנה הצפויה

יום אתמול עבר בשקט ברחביהארץ, פרט לירושלים, שבה נהרגו 4
יהודים — שניים מידי הפורעים הערבים ושניים, כפי שמוסרים, מכדורי
המשטרה והצבא. הפורעים הערבים הציגו אתמול לראוה את פראותם ושפר
לותם ברצחם רופא יהודי בשעה שטיפל בחולים ערבים בבית חולים שלהם.

Serial No. 329

DEFENCE REGULATIONS

OFFICIAL PASS

Issued at Tel Aviv

Date of Issue 30/11/38

Photograph of Holder.

Signature of Holder

M. Mejo Lebe

Quarantine Medical Officer
Tel Aviv

ISSUED UNDER THE AUTHORITY OF
THE MILITARY COMMANDER
156 SUB-AREA

No. 557

RESTRICTED

PERMANENT MOVEMENT AND
CURFEW PASS

Valid only if produced with
Civil Identity Card No.

Government Identity Card No.

Military Identity Card No.

Stamp of Issuing Authority.

THIS PASS MAY BE WITHDRAWN AT
ANY TIME WITHOUT ANY REASON
BEING GIVEN

ALTERATION TO THIS PASS WILL
RENDER IT INVALID

GHQP, 18.000/3-45

Date of Issue. Signature of Issuing Officer.

27.11.38 *[Signature]*

Colle

ד"ר צבי להרם
מומחה למחלות פנימיות
בא מהמבורג
והשתקע בצפת
בית ריצמן

ד"ר צבי להרם

מומחה למחלות פנימיות

בא מהמבורג

והשתקע בצפת

בית ריצמן

GOVERNMENT OF PALESTINE

CIVIL SERVICE LIST

1939

(Revised to the 1st January, 1939)

PRICE 150 MILS.

PRINTED AT THE GOVERNMENT PRINTING PRESS, JERUSALEM.

1906.

002,
alam.

quarters,

Health

Elie Many, M.D. (Beirut); born 14th May, 1908.
Medical Officer, Jerusalem. Salary £P.350.

1936... 4 June	Appointed Clinical Assistant.
21 Sept.	Medical Officer, (Locum Tenens).
1937... 1 May	Promoted to the post of Medical Officer, Jerusalem.
8 to 30 Oct.	On vacation leave.
1938... 7 to 9 Nov.	" " "
11 Dec. to 6 Jan. 1939 ...	" " "

Hugo Lehms, M.D. (Berlin); born 10th June, 1904.
Medical Officer, (Quarantine), Tel-Aviv. Salary, £P.350.

1937... 24 May	Appointed temporary Medical Officer, Tel Aviv.
1938... 27 Apr.	Promoted and transferred to the post of Medical Officer, (Quarantine) Tel Aviv.
6 Dec. to 5 Jan. 1939 ...	On vacation leave.

העולם הזה

השבועון המצויד לאינפורמציה

Yesterday of doctor of the hospital at Beit ne in cold pod, in vio- tion of ail le concepts civilization cepted even ns. The mur- no mistake tity. There Jew in that and most of e Arabs. The if the crime a warning by the Jew- e same hos- would be at-

an isolated e deliberate d discarding mmunity for d in work of e Arabs who elves at war During the es two Jew- e shot in the entered the ent Hospital re employed. accepted im- dren was dis- deliberately, shooting at ldren's home firing on am- o mention de- neteries, have commonplace of political se who have mselves the Arab people.

e purpose in e leaders, for inly adopted t which the ently fought, y thought it ly victorious. ght draw the as for exam- shop of York, ious concern- anship of the ren the Jews atehood. And selves, if they ed the lesson r assuredly ir home must ilt. The only rligious and attacks will be the more de- create their hwhile to meet The Yishuv two fronts— d for construc- the attacks ng launched. l extend itself essentials of le simultane- parations for ate will con- e and abroad. ble that the n the Yishuv h an eye to ations. Such

ס פ ר ם

שיטות חדשות לפיזור הפגנות

רשימת חללי 28.12.1948 בירושלים כל לה עשרה ערבים וחמשה יהודים. בין היר הודים היה ד"ר להרס, רופא יהודי שנהרג בעוברו כבניין אחד למשנהו בבית החולים הממשלתי בבית צפפה שהיה מאוכלס ער- בים בלבד.

שלושה ערבים מוויינים ניגשו אל הרר פא הערבי ואל האחיות שהלכו יחד עם הרופא היהודי ושאלום: "איזהו היהודי?" הרופא הערבי והאחיות עמדו מן הצד שעה שהכנופיה "טיפלר" בד"ר להרס.

אין זאת אלא עובדה אחת ממאות העוב- דות שגרשמו ביומנו של יוסף קליר * את ה- יומן ניהל קליר מה-29 לנובמבר 1947, יום החלטת אר"ם על החלוקה עד ה-12 במאי 1949, בו נתקבלה ישראל כחברה ה-59 לאו"ם.

הסיאמי לא הופיע. בעד חלוקה ארץ-ישראל הצביעו 33 מדינות, נגדה — 13. עשר מדינות נמנעו להצביע ומדינה אחת (סיאם) מצאה פתרון נוח במיוחד. נציגה לא הופיע להצבעה. כעבור שנה וחצי הכירו בישראל עשרות מדינות, בהן הריפובליקה סאן-מרינו שבאיטליה, בת 13 אלף התוש- בים.

ב-18 החודשים האלה ארעו כמה דברים. ב-16.2.1948 למשל גנבו ערבים את המכר ניהת האחרונה של מחלקת העבודות הציבור- ריות בצפת לעיני השוטרים הערביים במש- טרת הר כנען. ב-8.3.1948 מסרו על שיטה יעילה שמשטרת קהיר החלה נוקטת בה ל- פיזור הפגנות: היא מאיימת על המפגינים שאם לא יתפוררו יגויסו לצבא השחרור ה- ארצישראלי.

ב-11.3.1948, שעה ש-240 צירים בפר- למנט הבריטי הצביעו בעד חוק סיום ה- מנדט (30 התנגדו), פוטר השוטר הבריטי רוג'ר ברי משרותו במשטרה הארצישרא- לית והוחזר לאנגליה. עוננו: הוא עזר לתור- שבים יהודים משכונת קטמון הירושלמית להעביר את חפציהם למקומות יותר בטו- חים.

עוד לפני שאו"ם הוציא מיליון דולר לחודש לפיקוח על ההפוגה בארץ-ישראל סיכמו שלטונות המנדט את אבידות שני הצדדים ב-3.5.1948: 1256 יהודים הרוגים (2102 פצועים) 3569 ערבים הרוגים (4163 פצועים). כעבור חודשיים ישב קפיטן ערבי (של הלגיון) עם כמה קציני צה"ל בקו ה- חזית הירושלמי, שתה את כוס התה שה- ייש לו אחד מאנשיו ואמר: "ולואי ויביא

גילויי דעת ההסתדרות הרפואית העברית בארץ ישראל

ציבור הרופאים העבריים בארץ מוזעזע עד היסוד מהרצח המתועב של ד"ר הוגו לאָרס בבית החולים הממשלתי בבית צפאפה בשעת מילוי תפקידו הרפואי. לאחר הירייה המכוונת אל אמבולנסים של "מגן דוד אדום" התעללות בפצועים ובהרוגים, הגיעה ההתפרעות לשיאה ברצח רופא בין כותלי מוסד רפואי ממשלתי. לא עברו 24 שעות וכבר שמענו על הריגת רופא ערבי בבית-לחם. אנו מביעים את שאט-הנפש מדרכים אלה של מלחמה שאינם פוסחים אף על הרגשות המקוריים ביותר ושדוגמתם אפשר למצוא אך ורק בהתנהגותם הנפשעת של הנאצים במלחמה האחרונה. מדור-דור היה מקובל, כי הרופא המקדיש את חייו ופועלו לכל טובל ופצוע, ללא הבדל דת ולאום, אינו משמש מטרה לכדורי האויב ופגיעותיו במתכוון. חוקי המלחמה הגנו במיוחד על רופאים ואמבולנסים רפואיים (צלב אדום וכד') לבל יופרעו בעבודתם הקדושה, הנעשית ממילא בתנאים קשים ביותר ותוך סיכון חמור. אנו תובעים ממשלת הארץ שבמיוחד תשים אל לבם את הדאגה לפרסונאל הרפואי, אם אין ביכולתה או ברצונה למלאות את חובתה ולשים קץ לשפיכת הדמים בארץ בכלל. ואנו פונים לאוכלוסייה הערבית ולדעת הקהל העולמית, לציבור הרופאים בכל ארצות התרבות, לצלב האדום הבינלאומי, להסתדרות הבריאות העולמית ולארגון הרופאים העולמי שיעשו את כל מה שבאפשרותם לשים קץ להפרת החוקים הבינלאומיים האלמנטריים ולהבטיח לפרסונאל הרפואי את הבטחון המינימאלי למילוי תפקידיו ההומניטריים.

למילוי תפקידי השענה הדחופים

נ ע ד ר י ם

ד"ר הוגו לאָרס הי"ד

ב-28.12.47 נרצח בידי ערבים מזויינים ד"ר ה. לאָרס, מנהל ביה"ח הממשלתי למחלות מידבקות בבית צפאפה שליד ירושלים. הוא הגיע לביה"ח וביקר את החולים בלוויית ד"ר עפי (ערבי) ואחות ערבית. בעזבם מחלקה אחת ובעברם לשניה הופיעו פתאום 3 ערבים מזויינים באקדחים; אחד מהם שאל "מיהו היהודי ביניכם?". האחות והרופא הערביים התרחקו לשני הצדדים והרוצחים פתחו באש והרגו את ד"ר לאָרס. ד"ר לאָרס נמצא מזה שנים בשירות הממשלה. הוא הוזנה לפני זמנמה על הסכנה הצפויה לו בכפר הערבי, אבל הוא סירב לעזוב את ביה"ח מתוך אמונה, כי הערבים שהוא ריפאם לא יפגעו בו (*). בן 42 היה במותו. הניח הוריים, אשה ו-3 ילדים. ת.נ.צ.ב.ה.

ד"ר אריה רמינגולסקי ז"ל

יליד ליטא, גמר את חוק לימודיו באוניברסיטה של ברן, עלה ארצה לפני 11 שנה. וכמעט תיכף נתקבל לעבודה בקופ"ח הכללית, תחילה כרופא-חובש ואח"כ כרופא באילת-השחר. לפני מספר חדשים חלה במחלה ממארת, הוכנס לבית-לוינסטין ושם נפטר. בן 38 שנה היה במותו. הניח אשה ו-3 ילדים. ת.נ.צ.ב.ה.

(* ב-26.2.1937 נרצח דודו ד"ר יוסף לאָרס הי"ד בבית-ישאן ע"י ערבים לאחר שחזר לעיר זו לפי בקשת תושביה הערבים (ר' "הרפואה", פברואר 1937, כרך XII, ע' 127).

הַרְפּוּאָה • אֶרְפּוּאָה

עֵתוֹן הַהִסְתַּדְרוֹת הַרְפּוּאִית הָעִבְרִית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל • JOURNAL OF THE PALESTINE JEWISH MEDICAL ASSOCIATION

סגן: **ADLER, Dr. J. ASHERMAN, Doc. A. DOSTROVSKY, Dr. D. A. HALPERN, Doc. L. HALPERN, Doc. M. RACHMILEVITZ, Dr. J. L. ROKACH, Dr. M. SHERMAN, Prof. S. G. ZONDEK.**
 מזכיר: **Dr. I. SUM**

בוֹרֵד עֵדוּתִי: **Dr. J. BICKELS, Dr. CH. BERLIN, Dr. E. DAVIS, Dr. P. EFRATI, Dr. H. HELLEK, Dr. P. FLEISCHMANN, Doc. T. GRUSHKA, Dr. M. KATZENELLENBOGEN, Doc. J. KLEEBERG, Dr. M. LEFFKOWITZ, Dr. M. LEFFKOWITZ, Doc. M. MARCUS, Dr. J. MAYER, Prof. L. F. NEUMANN, Dr. F. PEYSER, Dr. S. J. PLASCHKES, Doc. A. VOVSI, Dr. P. WAYL, Prof. E. WERTHEIMER, Dr. H. ZONDEK.**
 מְדִירָה: **Dr. J. BICKELS**

הַסְעָרָכָה: **Dr. J. BICKELS, Dr. CH. BERLIN, Dr. E. DAVIS, Dr. P. EFRATI, Dr. H. HELLEK, Dr. P. FLEISCHMANN, Doc. T. GRUSHKA, Dr. M. KATZENELLENBOGEN, Doc. J. KLEEBERG, Dr. M. LEFFKOWITZ, Dr. M. LEFFKOWITZ, Doc. M. MARCUS, Dr. J. MAYER, Prof. L. F. NEUMANN, Dr. F. PEYSER, Dr. S. J. PLASCHKES, Doc. A. VOVSI, Dr. P. WAYL, Prof. E. WERTHEIMER, Dr. H. ZONDEK.**
 מְדִירָה: **Dr. J. BICKELS**

TEL AVIV

FORTNIGHTLY דוֹשְׁבוֹעוֹן

ירושלים-תל-אביב

XXIV, No. 3, 1st February 1948

כרך ל"ד, חוב' ג', כ"א שכט תש"ח

ה ר פ

כרך ל"ד, חוב' ג'

זְבֵרוֹן קוֹדֶשׁ
 לַחֲבֵרֵי הַהִסְתַּדְרוֹת הַרְפּוּאִית הָעִבְרִית בִּירוּשָׁלַיִם
 שְׁנֵפֵלוֹ חֵלֶל עַל מִשְׁמֵרָתָם

ד"ר צבי הוגו להרס ז"ל

ד"ר צבי הוגו להרס נרצח ביום 28.12.47 בחדר בית החולים הממשלתי בבית צפפה שליד ירושלים. הוא נקטף בגיל של 43, במיטב שנותיו ובעצם פעילותו הרפואית.

המנוח הצטרף לתנועה הציונית עוד מימי נעוריו כחבר לתנועת הנוער "תכלת לבן". בהיותו סטודנט לרפואה נמנה על החברים הפעילים של איגוד הסטודנטים הציוניים ק. י. פ. בתקופה זו החליט כבר לעלות ארצה ולשם כך הציג לו למטרה להתמחות במחלות מידבקות. בגמר את הפקולטה לרפואה הגשים את מטרתו זו ועבד במשך 4 שנים כעוזרו של פרופ. הגלר, שעבד כרופא צבאי בארץ-ישראל בזמן המלחמה העולמית הקודמת.

ד"ר להרס עלה ארצה בשנת 1933. במשך 4 שנים עבד כרופא פרטי בצפת וזמן מה גם בקופת חולים עד שעבר בשנת 1937 למשרה ממשלתית. בשירות הממשלתי מילא את התפקיד של רופא נמל תל-אביב, עבד בבית החולים למחלות מידבקות בפרדס כ"ץ ולבסוף שימש כמנהל בית החולים ביפו. בשנת 1944 הועבר המנוח לירושלים. כאן נתמנה למלא מקומו של הרופא האנגלי ד"ר תומפסון כמנהל הסקציה הבריטית של בית החולים הממשלתי ואחר כך כמנהל בית החולים למחלות מידבקות בבית צפפה.

ד"ר להרס הצטיין במסירותו הרבה לחוליו. הוא היה צנוע בהליכותיו וישר אופי בתכלית. כל תפקיד שהוטל עליו מילא בשלימות ובאחריות. הוא עוד חלם על העברת בית החולים שעמד בראשו למחנה המדינות